การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Development of Chinese Speaking Skills and Vocabulary Learning of Kindergarten 3 Children using the Total Physical Response

หู ซิ้วหลง[1] กุลิสรา จิตรชญาวณิช[2] นารีรัตน์ หงษ์สามสิบเก้า[3]
Hu Xiurong, Klisara Jitchayawanit, Nareerat Hongsamsibkao

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และ 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประชากร คือ เด็กอนุบาล 3 จำนวน 180 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2568 งานวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอนุบาล 3/2 จำนวน 32 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน แบบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords): การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง; ทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีน; การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน

Abstract

The purposes of this research article were: 1) to compare the Chinese speaking skills of kindergarten 3 children before and after learning using the Total Physical Response, and 2) to compare the Chinese vocabulary learning outcomes of kindergarten 3 children before and after learning using the Total Physical Response. The population consisted of 180

Received: 2025-10-25 Revised: 2025-11-17 Accepted: 2025-11-18

[1] นักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ Students, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University. E-mail: huxr0926@gmail.com

[2] รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ Associate Professor, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University. E-mail: jitchayawanit99@gmail.com

[3] อาจารย์ สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ Lecture, Chinese Language Department, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University. Corresponding author, E-mail: Nareerat.hon@uru.ac.th

Kindergarten 3 children enrolled at the Demonstration School of Uttaradit Rajabhat University in the academic year 2025. The research employed a one-group pretest–posttest design. The sample group comprised 32 students from class Kindergarten 3/2, selected by cluster random sampling, using the classroom as the sampling unit. The research instruments included: 1) learning experience plans, 2) a learning experience plan suitability evaluation form, 3) a Chinese speaking skill assessment form, and 4) a Chinese vocabulary learning test. The statistical instruments used for data analysis were: mean, standard deviation, and t-test.

The research results were as follows: 1) the Chinese-speaking skills of kindergarten 3 children taught using the Total Physical Response were significantly higher after the learning sessions than before, at the .05 level of significance; 2) The Chinese vocabulary acquisition of kindergarten 3 children taught using the Total Physical Response was significantly higher after the learning sessions than before, at the .05 level of significance.

Keywords: Total Physical Response; Chinese speaking skills; Chinese vocabulary learning

บทนำ (Introduction)

การศึกษาปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กแบบองค์รวมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย เช่น การเล่น การเคลื่อนไหว และการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติผ่านการฟัง พูด และการสื่อสารในบรรยากาศที่สนุกสนานและปลอดภัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 5-6) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Luo (2021) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาที่น่าพอใจเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมความสามารถทางภาษาและการแสดงออกของเด็ก นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กเล็กถือเป็นช่วงวัยทองของการพัฒนาทักษะภาษา เด็กมีความสามารถในการเลียนแบบสูงและมีความจำดี การเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาส่งเสริมภาษาที่สองให้กับเด็กตั้งแต่ในระดับปฐมวัยจึงเป็นสิ่งสำคัญในสถานการศึกษา (รวี ศิริปริชยากร, 2567: 9-10)

ในปัจจุบันภาษาจีนมีบทบาทสำคัญในระดับนานาชาติทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และสังคม โดยมีผู้ใช้ภาษาจีนมากกว่า 2,000 ล้านคนทั่วโลก และเป็นหนึ่งในภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ (กัญญรัตน์ ทัดเทียม, 2565: 2-3) นอกจากนี้การเรียนภาษาจีนยังเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศ รวมถึงสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างไทยและจีน ทั้งนี้ ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังเผชิญปัญหาหลายประการ เช่น ครูผู้สอนไม่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา ขาดประสบการณ์สอนเด็กเล็ก และการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก (หยุนหนิง หยาง, 2563) ส่งผลให้เด็กปฐมวัยยังไม่สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากประสบการณ์การสอนภาษาจีนในระดับอนุบาลของผู้วิจัยที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์พบว่าเด็กอนุบาล 3 ส่วนใหญ่ขาดความสนใจและความมั่นใจในการเรียนภาษาจีน รวมทั้งยังมีปัญหาในการจดจำคำศัพท์และการพูดเนื่องจากได้รับการเรียนภาษาจีนเพียงสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการฝึกฝน ส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาจีนของเด็กปฐมวัยควรใช้วิธีการเรียนรู้ที่

สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก โดยเฉพาะการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติผ่านการฟังคำสั่งและการเคลื่อนไหวก่อนการพูด ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง ความเข้าใจ และการจดจำคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิผล ตลอดจนลดความกังวลในการพูดและสร้างแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Luo, 2021; กัญญรัตน์ ทัดเทียม, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนได้อย่างเหมาะสมกับวัยของเด็ก รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาต่างประเทศให้เด็กได้มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาจีนโดยเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ภาษาดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียว วัดก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีเนื้อหาทั้งหมด 8 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1) หน่วยการเรียนรู้ ร่างกายของเรา 2) หน่วยการเรียนรู้ อาหารดีมีประโยชน์ 3) หน่วยการเรียนรู้ ผักสดหลากหลาย 4) หน่วยการเรียนรู้ ฤดูฝน 5) หน่วยการเรียนรู้ ผลไม้น่ากิน 6) หน่วยการเรียนรู้ บ้านน่าอยู่ 7) หน่วยการเรียนรู้ อาชีพและสถานที่ที่ควรรู้จัก 8) หน่วยการเรียนรู้ กิจวัตรประจำวัน

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กอนุบาล 3 จำนวน 180 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากห้องเรียนทั้งหมด 4 ห้อง ได้ทำการสุ่มเลือกจำนวน 1 ห้อง คือ ห้องอนุบาล 3/2 จำนวนนักเรียน 32 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ในการทดลองงานวิจัยคือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 การวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 8 สัปดาห์

1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1) ตัวแปรต้น

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2) ตัวแปรตาม

ทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีน และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งได้ทำการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อยู่ในช่วงระหว่าง 0.67-1.00 และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปทดลองใช้นำร่อง (Try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แผน โดยมีการปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ ปรับเวลาการจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับเวลาในการสอน เลือกคำศัพท์ภาษาจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และปรับเครื่องมือการวัดประเมินผลให้มีความเหมาะสมกับพัฒนาการหรือวัยของเด็กปฐมวัย

2.2 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งได้ทำการตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.87

2.3 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง .67- 1.00 หลังจากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาคกับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวน 32 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81 และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .67-.85 ได้ข้อสอบจำนวน 10 ข้อ

2.4 แบบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ซึ่งได้เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง .67-1.00 หลังจากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาคกับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จำนวน 32 คน ซึ่งไม่ใช่

กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81 และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .58-.87 ได้ข้อสอบจำนวน 10 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนโดยทดสอบนักเรียนก่อนเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีน และแบบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน (Pre-test)

3.3 ดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 16 แผน ใช้เวลา 8 สัปดาห์

3.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง โดยทดสอบหลังเรียน (Post-test) ทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

3.5 นำผลคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนเรียนและหลังเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าที

ผลการวิจัย (Research Result)

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สำหรับผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้นำเสนอผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	df	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	32	10	31	3.75	1.27	-24.64	.00*
หลังเรียน	32	10	31	7.91	1.46		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 3.75 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.91 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สำหรับผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้นำเสนอผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	df	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	32	10	31	3.88	1.54	-18.41	0.00*
หลังเรียน	32	10	31	8.47	1.27		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 3.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.54 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ท่าทางเป็นสื่อประกอบจะช่วยทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับการเคลื่อนไหวของร่างกายโดยทำให้เกิดการเข้ารหัสข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสหลายช่องทาง ทั้งการฟังการมองเห็น และการเคลื่อนไหว ส่งผลให้เด็กสามารถเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น รวมทั้งการเคลื่อนไหวร่างกายยังช่วยกระตุ้นความสนใจ ความสนุกและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นในการกิจกรรมต่าง ๆ และช่วยให้เด็กสามารถฝึกพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งผลการวิจัยที่พบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Goldin-Meadow (2005) ได้ค้นพบว่า การใช้ท่าทาง เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำคำศัพท์ใหม่ได้ยาวนานขึ้น รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Novack et al. (2015) ซึ่งสรุปไว้ว่าเด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีเมื่อมีการใช้ท่าทางประกอบการเรียนการสอน เนื่องจากท่าทางจะทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้เด็กสามารถเรียกคืนคำศัพท์จากความทรงจำได้อย่างแม่นยำมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tellier (2008) พบว่า เด็กที่ได้เรียนรู้คำศัพท์ด้วยการใช้ท่าทางประกอบสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่าและมีความสนใจในการเรียนรู้มากกว่าเด็กที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่าการใช้ท่าทางช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฟังคำสั่งและปฏิบัติตามด้วยการเคลื่อนไหว ซึ่งช่วยให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์กับการกระทำได้โดยตรง โดยกระบวนการเรียนรู้ลักษณะนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ได้ดีซึ่งไม่ต้องอาศัยการแปล จึงส่งผลให้เด็กสามารถจดจำคำศัพท์ได้ยาวนานและเรียนรู้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรณชิต อภัยวาทิน (2568: 36) พบว่า การสอนเน้นการตอบสนองด้วยท่าทางจะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจคำศัพท์และ

ทักษะการอ่านที่ดีขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้แบบเคลื่อนไหวจะช่วยกระตุ้นการจดจำและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทิพย์วลี สุขปาน และคณะ (2562: 101) รวมทั้ง พัชรภรณ์ ชนะชาญ และพีระพร รัตนาเกียรติ์ (2567: 65) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางด้านทักษะการฟังเด็กมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีรูปแบบขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามลักษณะและวัยของผู้เรียนในวัยนี้ชอบเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ ไม่ชอบนั่งอยู่เฉย รวมทั้งการแสดงท่าทางและการออกเสียง มีการใช้รูปภาพและสื่อประกอบการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้คำหรือวลีที่สั้นเหมาะสมกับวัย ส่งผลให้เด็ก มีความเข้าใจในการฟังและการพูดภาษาโดยได้เรียนรู้ผ่านการฟังและแสดงท่าทางไปพร้อม ๆ กันกับครูจนสามารถปฏิบัติเองได้ ภายใต้บรรยากาศที่ผ่อนคลายสนุกสนานและสอดคล้องกับ Asher (1977) สรุปไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่บูรณาการการฟังและการเคลื่อนไหวของร่างกายเข้าด้วยกันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ได้ รวดเร็วขึ้น เพราะสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาทำงานร่วมกันในการประมวลผล ส่งผลให้เกิดการจดจำที่คงทนและมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 3 เป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะด้านการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถบูรณาการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์และภาษาได้อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กในช่วงวัยอนุบาล รวมทั้งส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาผ่านการฟังและการเคลื่อนไหว นอกจากนี้ยังสามารถใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปต่อยอดหรือประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในระดับปฐมวัย เช่น ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาและการสื่อสารภาษาต่างประเทศอย่างเป็นธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของเด็กอนุบาล 3 โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะแนะไว้ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการบูรณาการหรือผสมผสานการฟัง การพูด และการเคลื่อนไหว เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2. ครูควรนำการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาภาษาต่างประเทศในระดับปฐมวัย เพื่อสร้างความสนุกและกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาธรรมชาติ

1.3 ครูควรมีการติดตามผลการเรียนรู้ของเด็กในระยะยาว เพื่อประเมินความคงทนของการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนหลังจากสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยท่าทางเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนกับเทคนิคการสอน วิธีการจัดการเรียนรู้ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อพฤติกรรมทางอารมณ์และทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนในระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาจีนในระดับอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

กัญญรัตน์ ทัดเทียม. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.** 9(1): 1-13.

ทิพย์วลี สุขปาน และคณะ. (2562). การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วารสารลวะศรี วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.** 3(1): 95-103.

พัชรภรณ์ ชนะชาญ และพีระพร รัตนาเกียรติ์. (2567). การจัดประสบการณ์ด้วยเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย. **วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.**14(1): 56-68.

รวี ศิริปริชยากร. (2567). การได้มาและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของเด็กปฐมวัย. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.** 47(1): 8-23.

รณชิต อภัยวาทิน. (2568). การจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กระดับปฐมวัย โรงเรียนนภาเชียงใหม่. **วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน.** 2(2): 29-39.

หยุนหนิง หยาง. (2563). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต.

Asher, J. J. (1977). **Learning another language through actions: The complete teacher's guidebook.** Los Gatos, CA: Sky Oaks Productions.

Goldin-Meadow, S. (2005). **Hearing gesture: How our hands help us think.** Cambridge, MA: Harvard University Press.

Luo, F.Z. (2021). **The application of the Total physical response method in Chinese classes in public kindergartens in the United Arab Emirates: A case study of Sharjah Assalam Kindergarten.** Guangxi University.

Novack, M. A., Congdon, E. L., Hemani-Lopez, N., & Goldin-Meadow, S. (2015). From action to abstraction: Using the hands to learn math**. Psychological Science**. 25(4): 903-910.

Tellier, M. (2008). The effect of gestures on second language memorization by young children. **Gestur**. 8(2): 219-235.